

დამოუკიდებელი ინსპექტორის
გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

ქ. თბილისი

2020 წლის 26 ივნისი

დისციპლინური საქმე №119/18-2
მოსამართლე --- --- მიმართ
დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ

--- --- 2018 წლის 30 აპრილის №--- საჩივრის საფუძველზე „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75⁵ მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტისა და 75⁶ მუხლის შესაბამისად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლე --- --- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება და წარმოდგენილი საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2018 წლის 31 ივლისის №1695/119-03 წერილით მოსამართლეს ეცნობა მის მიმართ --- --- 2018 წლის 30 აპრილის №--- საჩივრის შემოსვლის და დისციპლინური სამართალწარმოების დაწყების შესახებ.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დასკვნა მომზადდა 2018 წლის 03 სექტემბერს.

1. საჩივრის ავტორის მიერ მითითებული გარემოებები:

საჩივრის ავტორი აღნიშნავს, რომ მოსამართლე --- --- გამოიტანა განჩინება მოპასუხის ინტერესების დაცვის და მისი როგორც მოსარჩელის ინტერესების საწინააღმდეგოდ.

2. საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები:

2.1. --- --- 2017 წლის 28 თებერვალს სარჩელით მიმართა --- --- სასამართლოს, მოპასუხეების - შპს „--- ---“ -ს და --- --- --- --- --- --- მიმართ. მოსარჩელე მოითხოვდა შპს „--- ---“-ს მიერ ადმინისტრაციული სახდელის სახით შეფარდებული გაფრთხილების ბათილად ცნობას, აგრეთვე --- --- 1,099.08 ლარის დაკისრების შესახებ შპს „--- ---“-ს გადაწყვეტილების და --- --- --- --- --- --- 31.01.2017წ. №6/2 გადაწყვეტილების ბათილად ცნობას.

--- --- სასამართლოს მოსამართლის --- --- 2017 წლის 06 მარტის განჩინებით, მოსარჩელეს დაუდგინდა ხარვეზი. განჩინებაში მითითებულია, რომ მოსარჩელის მოთხოვნები წარმოადგენს სამართალწარმოების სხვადასხვა წესით განსახილველ საქმეებს. კერძოდ, ადმინისტრაციული სამართალდარღვევების თაობაზე საქმეები განიხილება სამართალდარღვევის ჩადენის ადგილის მიხედვით (--- --- სასამართლოში), ხოლო თანხის დარიცხვის გადაწყვეტილებები საერთო წესით - სარჩელით ერთ-ერთი მოპასუხის ადგილსამყოფელის მიხედვით (მოსარჩელის მითითებით ორივე მოპასუხის ადგილსამყოფელია ქალაქი ---). ამასთან, წარმოდგენილი სარჩელი ასევე შეიცავს სარჩელის

უზრუნველყოფის შესახებ შუამდგომლობას, რომელიც იგივე სასამართლოს განსჯადია, რომელიც განიხილავს სარჩელს.

2017 წლის 20 მარტს --- სასამართლოში მოსარჩელემ წარადგინა განცხადებები (შუამდგომლობა) სარჩელის გამოხმობის თაობაზე.

--- სასამართლოს მოსამართლის --- 2017 წლის 23 მარტის განჩინებით, --- 2017 წლის 28 თებერვლის სარჩელი დატოვებულ იქნა განუხილველად. სარჩელის განუხილველად დატოვების საფუძველი გახდა მოსარჩელის 2017 წლის 20 მარტის განცხადება სარჩელის (განცხადების) გამოხმობის თაობაზე.

2.2. --- 2017 წლის 20 მარტს საჩივრით მიმართა --- სასამართლოს, ადმინისტრაციული სახდელის დადების შესახებ შპს „---“-ს 2016 წლის 08 დეკემბრის დადგენილების ბათილად ცნობის მოთხოვნით.

--- სასამართლოს მოსამართლის --- 2017 წლის 29 აპრილის განჩინებით, --- საჩივარზე (მოწინააღმდეგე მხარე შპს „---“-ს მიმართ 2016 წლის 8 დეკემბრის №--- დადგენილების გაუქმების შესახებ), ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის საქმეზე შეწყდა საქმის წარმოება.

სასამართლო დაეყრდნო --- 2010 წლის 12 აგვისტოს №14 დადგენილებით დამტკიცებულ „ელექტროენერჯის ან ბუნებრივი გაზის (აირის) დატაცების, ასევე სასმელი წყლის უკანონო მოხმარებისა და წყალარინების ქსელით უკანონო სარგებლობისათვის ადმინისტრაციული სახდელის დადებისა და იძულებით აღსრულების წესებს“, რომლის მიხედვითაც, --- დადებული ადმინისტრაციული სახდელის - გაფრთხილების მართლზომიერების შეფასება განეკუთვნება --- კომპეტენციას.

3. დამოუკიდებელი ინსპექტორის დასკვნა:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტი განსაზღვრავს მოსამართლის დისციპლინური გადაცდომის სახეებს. იმისათვის, რომ დადგინდეს ჰქონდა თუ არა ადგილი მოსამართლის მიერ შესაბამისი გადაცდომის ჩადენის ფაქტს, საჭიროა სამართლებრივი შეფასება მივცეთ მოცემულ საქმეზე დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს და შევაფასოთ კონკრეტული ფაქტები შეიცავენ თუ არა დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს.

საქართველოს კონსტიტუციის 84-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, არავის არა აქვს უფლება მოსთხოვოს მოსამართლეს ანგარიში კონკრეტულ საქმეზე (2018 წლის 16 დეკემბრამდე მოქმედი რედაქცია).

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის მე-7 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, მოსამართლე თავის საქმიანობაში დამოუკიდებელია. მოსამართლე ფაქტობრივ გარემოებებს აფასებს და გადაწყვეტილებებს იღებს მხოლოდ საქართველოს კონსტიტუციის, საერთაშორისო სამართლის საყოველთაოდ აღიარებული პრინციპებისა და ნორმების, სხვა კანონების შესაბამისად და თავისი შინაგანი რწმენის საფუძველზე. ამავე კანონის 75¹⁰ მუხლის მე-5 პუნქტის თანახმად, დისციპლინური სამართალწარმოების დროს დაუშვებელია მოსამართლის მიერ გამოტანილი აქტების კანონიერებაზე ზედამხედველობა. „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, კანონის არასწორი განმარტება, რომელსაც საფუძველად უდევს მოსამართლის შინაგანი რწმენა, არ არის დისციპლინური გადაცდომა და აღნიშნული ქმედებისათვის მოსამართლეს არ ეკისრება დისციპლინური პასუხისმგებლობა.

ამდენად, ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება შესაძლებელია მხოლოდ იმ თვალსაზრისით, თუ რამდენად მოქმედებდა მოსამართლე არსებული კანონმდებლობის ფარგლებში.

არსებულ მასალებზე დაყრდნობით, აღსანიშნავია, რომ რიგ შემთხვევებში საერთო წესით და რიგ შემთხვევებში სამართალდარღვევათა საქმისწარმოების წესით, საჩივრის ავტორი სხვადასხვა პერიოდში სასამართლოში ასაჩივრებდა ორ აქტს: --- ადმინისტრაციული სახდელის დაკისრების შესახებ შპს „---“ 08.12.2016 №000432 დადგენილებას და --- საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ --- 31.01.2017 №6/2 გადაწყვეტილებას. შესაბამისად, მოპასუხეებად მიუთითებდა შპს „---“ და ---, ქ. --- მისამართით.

საქმის მასალების შესწავლის შედეგად არ დადასტურდა ის ფაქტი, რომ მოსამართლე --- 2017 წლის 28 თებერვალს განიხილა სარჩელი. ზემოაღნიშნულის შესაბამისად, საჩივრის ავტორის მიერ გამოთქმული მოსაზრება სასამართლოს განჩინებებში მოსამართლის მიერ გაკეთებულ შეფასებებთან დაკავშირებით, ვერ გახდება დისციპლინური სამართალწარმოების დროს მსჯელობის საგანი და განეკუთვნება კანონიერების სფეროს.

ამდენად, საქმეზე დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების დეტალური ანალიზის შედეგად არ გამოიკვეთა 2018 წლის 30 აპრილის №--- საჩივარში მითითებული „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლით განსაზღვრული რომელიმე დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ნიშნები.

4. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ გადაწყვეტილების მიღების სამართლებრივი საფუძვლები:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის თანახმად, დისციპლინურ გადაცდომად შეიძლება მიჩნეულ იქნეს მხოლოდ ისეთი ქმედება, რომელიც „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტშია მოცემული.

მნიშვნელოვანია, რომ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹⁰ მუხლის მე-5 პუნქტის თანახმად, დისციპლინური სამართალწარმოების დროს დაუშვებელია მოსამართლის მიერ გამოტანილი აქტების კანონიერებაზე ზედამხედველობა. შესაბამისად, საჩივრის ავტორის მითითება მოსამართლის მიერ მიღებული გადაწყვეტილების/განჩინების კანონიერების თაობაზე არ შეიძლება განხილულ იქნეს დისციპლინური გადაცდომად.

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სადისციპლინო პალატა 2016 წლის 21 ივლისის №დს-შ/9-16 გადაწყვეტილებაში განმარტავს, რომ „კანონიერების პრინციპი კანონის უზენაესობას ეფუძნება. ეს კონსტიტუციური პრინციპია, რომლის თანახმად, არავის არ აქვს უფლება კანონმდებლობის მოთხოვნათა საწინააღმდეგოდ განახორციელოს რაიმე ქმედება.“

ამასთან, მართლმსაჯულების განხორციელების უფლებამოსილება აქვს მხოლოდ მოსამართლეს კანონით დადგენილი წესით, ხოლო მოსამართლის მიერ მიღებული გადაწყვეტილების გადასინჯვის უფლებამოსილება აქვს ზემდგომი ინსტანციის სასამართლოს კომპეტენციას წარმოადგენს.

„მოსამართლის მიერ მიღებული გადაწყვეტილება არ შეიძლება იყოს გადასინჯვის საგანი, გარდა გასაჩივრების ტრადიციული პროცედურისა“ (ალექსანდრე ვოლკოვი უკრაინის წინააღმდეგ §80). დისციპლინური სამართალწარმოების ჭრილში, დამოუკიდებელი ინსპექტორი ვერ იმსჯელებს მოსამართლის მიერ მიღებული განჩინება/გადაწყვეტილების კანონიერებაზე, ვინაიდან დამოუკიდებელი ინსპექტორის სამსახური არ წარმოადგენს სასამართლოს ზემდგომ ინსტანციას, რომელსაც შეუძლია გააუქმოს/შეცვალოს გადაწყვეტილება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2018 წლის 03 სექტემბრის დასკვნით დადგინდა, რომ --- 2018 წლის 30 აპრილის №--- საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები არ შეიცავს

მოსამართლე --- --- მიერ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ნიშნებს.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹² მუხლის პირველი პუნქტის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორი იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მოსამართლის მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ, თუ საჩივარი ეხება მოსამართლის მიერ გამოტანილი აქტის კანონიერებას (2020 წლის 1 იანვრიდან მოქმედი რედაქცია).

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, დამოუკიდებელმა ინსპექტორმა იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹⁰ მუხლის მე-5 პუნქტით, 75¹² მუხლის პირველი პუნქტის „დ“ ქვეპუნქტით და

გადაწყვიტა:

--- --- 2018 წლის 30 აპრილის №--- საჩივარზე შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება მოსამართლე --- --- მიმართ.

ზურაბ აზნაურაშვილი

დამოუკიდებელი ინსპექტორი